

УДК 336.748.

М. Б. Паласевич,

к. е. н., доцент, доцент кафедри математики та економіки,

Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4474-543X>

М. Б. Файдула,

аспірант кафедри математики та економіки,

Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-2810-9064>

DOI: 10.32702/2306-6792.2025.23.189

АНТИІНФЛЯЦІЙНА ПОЛІТИКА ЯК ЕЛЕМЕНТ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ

M. Palasevich,

PhD in Economics, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Mathematics and Economics, Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University

M. Faydula,

Postgraduate student of the Department of Mathematics and Economics, Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University

ANTI-INFLATIONARY POLICY AS AN ELEMENT OF THE STATE'S ECONOMIC SECURITY

У статті досліджено антиінфляційну політику як ключовий інструмент забезпечення економічної безпеки держави в умовах зростання внутрішніх і зовнішніх викликів. Розкрито сутність інфляційних процесів, їхній вплив на макроекономічну стабільність, добробут населення та конкурентоспроможність національної економіки. У роботі підкреслено, що інфляційні процеси впливають не лише на макроекономічну рівновагу, але й на фінансову стійкість, конкурентоспроможність національного виробництва та соціально-економічну стабільність. Особливу увагу приділено аналізу інструментів антиінфляційної політики — від класичних монетарних важелів до фіскальних коригувань і комплексних структурних реформ. У статті обґрунтовується необхідність поєднання жорстких і гнучких механізмів регуляторного впливу. Розглянуто роль центрального банку та уряду у формуванні узгодженої антиінфляційної стратегії, що включає контроль грошової пропозиції, оптимізацію бюджетних видатків, підтримку виробництва та інвестицій, розвиток конкурентного середовища. Доведено, що ефективна антиінфляційна політика не лише стабілізує макроекономічні показники, а й зміцнює стратегічний потенціал економічної безпеки держави, сприяючи сталому розвитку та підвищенню стійкості до кризових явищ.

The article examines anti-inflationary policy as a key tool for ensuring the economic security of the state in the face of growing internal and external challenges. The essence of inflationary processes, their impact on macroeconomic stability, the well-being of the population and the competitiveness of the national economy are revealed. The key forms of manifestation of inflationary risks are systematized, their structural and conjunctural sources are identified, and the relationship of these risks with the basic criteria of the state's economic security is also revealed. The paper emphasizes that inflationary processes affect not only macroeconomic equilibrium, but also financial stability, the competitiveness of national production and socio-economic stability. Particular attention is paid to the analysis of anti-inflationary policy instruments — from classical monetary levers to fiscal adjustments and comprehensive structural reforms in the context of modern economic dynamics. The article justifies the need to combine rigid and flexible mechanisms of regulatory influence, in particular, balancing between restrictive monetary policy and stimulating instruments for the development of the real sector. It is emphasized that the complexity, coherence and adaptability of policy are key factors in the changing global economic environment. The role of the central bank and the government in the formation of a coordinated anti-inflationary strategy is considered, which includes money supply control, optimization of budget expenditures, support for production and investment, and the development of a competitive environment. The importance of forecasting inflationary trends, improving the quality of statistical monitoring and creating institutional conditions to reduce the

vulnerability of the economy to price shocks is emphasized. It has been proven that an effective anti-inflationary policy not only stabilizes macroeconomic indicators, but also strengthens the strategic potential of the state's economic security, contributing to sustainable development and increasing resilience to crisis phenomena.

Ключові слова: антиінфляційна політика, економічна безпека держави, макроекономічна рівновага, монетарна політика, фінансова політика, валютні обмеження, прогнозування інфляції.

Key words: anti-inflationary policy, economic security of the state, macroeconomic equilibrium, monetary policy, fiscal policy, currency restrictions, inflation forecasting.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Економічна безпека держави є комплексним поняттям, що охоплює стабільність фінансової системи, стійкість до зовнішніх та внутрішніх шоків, ефективне управління державними ресурсами та здатність забезпечити сталий розвиток. Вона формує фундамент, на якому вибудовується не лише економічна, а й політична та соціальна стабільність суспільства. До її складу входять збалансованість бюджетної політики, надійність банківського сектору, здатність держави протидіяти кризовим явищам, а також ефективне регулювання ринкових процесів і стратегічне планування. Ефективно вибудована антиінфляційна політика створює міцну основу для економічного зростання, розширення інвестиційної активності та забезпечення соціальної стабільності. Стабільний рівень цін сприяє довірі до державних інституцій, стимулює розвиток підприємництва, підтримує купівельну спроможність населення та зменшує ризики для бізнесу. У довгостроковій перспективі це формує сприятливе середовище для модернізації економіки, підвищення її конкурентоспроможності та зміцнення загальнонаціональної стійкості.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Антиінфляційна політика є важливою складовою економічної безпеки кожної держави, оскільки вона формує комплекс багаторівневої системи взаємопов'язаних дій, спрямованих на стримування інфляції, зміцнення стабільності національної валюти та підтримання передбачуваного цінового середовища. Напрямок реалізації антиінфляційної політики детально аналізують відомі зарубіжні учені — Д. Беланд [8], У. Беріша [9], А. Вайхенрідер [10], Е. Васнер [14], І. Вебер [14], Б. Греве [8], Е. Гюрер [10], Б. Кантільон [8], А. Мореїра [8], І. Регмі [13], С. Роверддер [11], П. Самуельсон [12], Д. Се-

вак [9], Р. Солоу [12], Дж. Стігліц [13], М. Херд [11], Р. Хік [8].

Дослідження вітчизняними вченими взаємозв'язків інфляційних процесів та економічної безпеки в українській економіці особливо актуальними стали після повномасштабного вторгнення росії, оскільки війна спричинила багатовимірний шок, який охопив виробничий сектор, товарні ринки, фінансову систему та ринок праці. Порушення торговельних потоків, руйнування інфраструктури і необхідність масштабних оборонних видатків посилили інфляційний тиск, а зростання невизначеності та ризиків вразило ключові інститути, що забезпечують економічну безпеку держави, що і відобразилося у їхніх працях — О. Дзюблюка [1], А. Жукової [2], Ю. Заволоки [3], А. Івка [3], В. Коваленка [4], І. Ксьонжика [6], Г. Мацьківа [6], А. Петришина [6], О. Сергеева [4], М. Сідненка [3], Н. Шабалдас [2], С. Шелудька [7] та інших.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Метою статті є розкриття функціональної ролі антиінфляційної політики в забезпеченні фінансової стабільності та економічної безпеки української економіки.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Одним із ключових елементів економічної безпеки є антиінфляційна політика — цілісна та багаторівнева система взаємопов'язаних заходів, що покликана стримувати інфляційні процеси, забезпечувати стабільність національної валюти та підтримувати передбачуваність цінового середовища. Її роль виходить далеко за межі простої боротьби зі зростанням цін: фактично вона формує умови, у яких функціонують підприємства, домогосподарства та інвестори, визначає їхні стратегічні рішення й ступінь упевненості у майбутньому [9, с. 4228]. Стабільний рівень інфляції, досягнутий завдя-

ки ефективній політиці, сприяє підвищенню конкурентоспроможності економіки, стимулює інвестиційну активність та зміцнює довіру до фінансової системи [1, с. 26].

Антиінфляційна політика охоплює широкий спектр інструментів і механізмів. Центральне місце в ній посідають монетарні заходи, що здійснюються центральним банком: регулювання грошової маси, управління процентними ставками, операції на відкритому ринку та інші засоби впливу на фінансові потоки. Водночас її ефективність значною мірою залежить від узгодженості з фінансовою, бюджетною та соціальною політикою держави. Лише комплексний і скоординований підхід дозволяє забезпечити макроекономічну рівновагу, мінімізувати інфляційні ризики та створити умови для сталого економічного розвитку. Завдяки цьому бізнес та домогосподарства отримують можливість ухвалювати виважені рішення щодо споживання, інвестицій та заощаджень, не побоюючись різких коливань купівельної спроможності грошей [10, с. 136].

Цінова стабільність виступає одним із фундаментальних критеріїв економічної безпеки держави. Неконтрольоване зростання цін здатне призвести до низки негативних наслідків, зокрема [11, с. 13]:

- знецінення доходів населення та зниження рівня добробуту;
- посилення фінансової невизначеності, що ускладнює довгострокове планування;
- скорочення інвестиційної активності через зростання ризиків для бізнесу;

Таблиця 1. Інструменти та механізми антиінфляційної політики в Україні

Тип інструменту / механізму	Мета / функція	Механізми реалізації антиінфляційної політики
Монетарна політика	Контроль грошової маси, вплив на кредитування, інфляційні очікування	1. Облікова ставка НБУ – використовується як основний інструмент таргетування інфляції. У квітні 2024 облікова ставка була знижена з 14,5% до 13,5% через зниження інфляції. У червні 2024 ставка знижена до 13%. 2. Режим інфляційного таргетування – НБУ повернувся до гнучкого IT в першій половині 2024 року. 3. Валютно-курсова політика та валютні обмеження – на початку війни НБУ зафіксував курс та ввів суворі FX-обмеження, щоб стримати паніку й стабілізувати фінансову систему. Згодом почав поетапне послаблення цих обмежень. 4. Інтервенції на валютному ринку – підтримка курсу гривні через купівлю/продаж валюти для згладжування коливань.
Фінансова політика	Регулювання державних витрат та доходів, стримування попиту, фінансування дефіциту без інфляційного тиску	1. Бюджетний дефіцит / дефіцитні витрати – у 2023 році. Фінансова політика лишалася “м’якою”, з високим дефіцитом, щоб підтримати економіку в умовах війни. 2. Залучення донорської допомоги – значна частина фінансування дефіциту здійснюється за рахунок міжнародної допомоги, що знижує потребу у внутрішньому “грошовому” фінансуванні. 3. Фінансова дисципліна / координація з монетарною політикою – дотримання незалежності НБУ та уникнення “монетарного фінансування” дефіциту як передумова повернення до інфляційного таргетування.
Контроль капіталу / валютні обмеження	Запобігання відпливу капіталу, підтримка резервів, стабілізація курсу	Після початку повномасштабної війни НБУ ввів жорсткі валютні обмеження (наприклад, на конвертацію, перекази валюти). Поступове пом’якшення обмежень: дозволено репатріацію дивідендів, сплату відсотків бізнесом за зовнішніми боргами.
Комунікаційна політика (Forward guidance)	Формування інфляційних очікувань, підвищення прогнозованості	НБУ використовує комунікацію щодо інфляційної цілі (наприклад, 5%) для “якоринга” очікувань. У стратегії повернення до інфляційного таргетування НБУ закріпив горизонт політики для досягнення цілі – до трьох років.
Зовнішнє фінансування / міжнародна допомога	Підтримка макроекономічної стабільності без додаткового внутрішнього грошового тиску	Донорська допомога (США, ЄС, МВФ) значною мірою покриває дефіцит бюджету, знижуючи інфляційні ризики. “Donoronomics” – концепція, яка підкреслює залежність України від грантів і позик донорів для підтримки економічної стабільності й контролю інфляції.
Адміністративні / регуляторні заходи	Безпосередній контроль цін, обмеження шоків, регулювання ринків	У деяких сферах уряд може контролювати тарифи (наприклад, на енергію) або регулювати адміністративні ціни, щоб стримати інфляцію. (Загалом цей інструмент менш виражений зараз через війну, але має історичне значення.) Підтримка логістичних ланцюгів та імпортної пропозиції – важлива частина стримування цін, особливо під час війни, коли порушено поставки.
Прогнозування та інфляційні звіти	Аналітична база для політики, передбачення інфляційних тенденцій	Інфляційні звіти НБУ: звіт за жовтень 2023 прогнозував прискорення інфляції до $\approx 9,8\%$ у 2024, після чого – зниження. Звіти Мінекономіки: огляди інфляції, які аналізують поточні тенденції та шоки

Джерело: сформовано на основі [1; 3; 5].

— втрати конкурентоспроможності економіки, оскільки нестабільні ціни погіршують умови для виробництва та експорту.

У цьому контексті антиінфляційна політика стає не просто важливим інструментом запобігання кризовим явищам, але й ключовою передумовою підтримання стійкої макроекономічної рівноваги [14, с. 208]. Її належна реалізація передбачає цілеспрямоване та збалансо-

ване використання монетарних, фінансових і структурних важелів, що у своїй сукупності дозволяють не лише контролювати динаміку цін, але й створювати сприятливий економічний клімат. Комплексний підхід у цій сфері сприяє стабілізації фінансових ринків, підвищенню прогнозованості економічних процесів і зміцненню довіри громадян та інвесторів до національної валюти. Водночас ефективна антиінфляційна стратегія формує передумови для сталого економічного зростання, посилення конкурентоспроможності країни та зміцнення її економічної безпеки загалом [6, с. 101].

Антиінфляційна політика України останніми роками сформувалася як багатовекторна і динамічна стратегія, що поєднує монетарні рішення Національного банку [5], фінансові заходи уряду та низку адміністративних інструментів. Фактично йдеться про систему стримувань і противаг, яка має втримати інфляцію під контролем у надзвичайно турбулентних умовах воєнного стану.

Відчутну роль у стабілізації цін відіграла масштабна міжнародна фінансова підтримка. Цей феномен інколи називають "донорономією": зовнішні вливання дозволяють уряду фінансувати значний бюджетний дефіцит без необхідності активного монетарного емісійного покриття, що зменшує інфляційний тиск усередині країни [3, с. 34]. Водночас така модель потребує уважної координації, адже залежність від зовнішніх ресурсів висуває високі вимоги до прозорості та узгодженості економічної політики.

Після початку повномасштабної війни ключовим стабілізаційним інструментом стали валютні обмеження. Вони допомогли стримати паничний попит на іноземну валюту, захистити фінансову систему та зберегти контроль над ціноутворенням на імпорتنі товари. Проте Національний банк не розглядає ці заходи як постійне рішення: стратегія передбачає поступове послаблення контролю та повернення до більш ринкових механізмів — гнучкого валютного курсу та режиму інфляційного таргетування [1, с. 23].

Окремий вимір антиінфляційної політики — це комунікаційна стратегія НБУ. Чітко окреслена ціль інфляції на рівні 5% і регулярне оновлення макроекономічних прогнозів працюють як "якір" для очікувань бізнесу та населення [5]. Прозорість намірів регулятора, пояснення логіки рішень і доступність аналітики підсилюють довіру до монетарної політики та допомагають утримувати інфляцію в передбачуваних межах. Сучасна антиінфляційна модель економічної політики України — це не один інструмент, а складна архітектура взаємодії монетарної, бюджетної, курсової та комунікаційної політи-

ки, яка водночас реагує на шоки й формує фундамент для довгострокової макрофінансової стабільності [7, с. 64].

Ефективна антиінфляційна політика є одним із ключових елементів забезпечення економічної безпеки держави, оскільки вона впливає на широкий спектр фінансових і соціально-економічних процесів [13, с. 382].

По-перше, забезпечення фінансової стабільності. Контрольована й передбачувана інфляція зміцнює стійкість банківської системи, мінімізує ризики неплатежів і знижує ймовірність фінансових криз. Стабільний рівень цін підвищує довіру до національної валюти, полегшує планування фінансових потоків та сприяє безпечному розвитку кредитування як для бізнесу, так і для населення [4, с. 100].

По-друге, зміцнення інвестиційного середовища. Стабільне цінове тло формує позитивні очікування інвесторів, що стимулює приплив іноземного капіталу та активізує внутрішні інвестиції. Низька інфляція створює умови для довгострокового стратегічного планування в реальному секторі економіки, зменшує ризики інвестиційних проєктів і сприяє сталому розвитку підприємництва.

По-третє, забезпечення соціальної стабільності. Інфляційна керованість безпосередньо впливає на рівень добробуту населення. Уникнення різких стрибків цін на базові товари та послуги допомагає зберігати купівельну спроможність домогосподарств, знижує соціальну напругу та підтримує відносну передбачуваність витрат. Це також позитивно позначається на рівні довіри громадян до економічної політики держави [8, с. 160].

По-четверте, підвищення конкурентоспроможності економіки. Помірна інфляція, поєднана з ефективним регулюванням валютного курсу, формує оптимальні умови для розвитку експорту та для функціонування внутрішніх ринків. Стабільні ціни допомагають підприємствам точніше прогнозувати собівартість продукції, оптимізувати виробничі процеси й ефективніше конкурувати як на національному, так і на міжнародному ринках.

Сучасні економіки, зокрема й українська, дедалі частіше стикаються з комплексом зовнішніх і внутрішніх викликів, які суттєво ускладнюють ефективне регулювання інфляції. До ключових чинників належать не лише традиційні макроекономічні ризики, а й специфічні для України обставини, що формують унікальне середовище економічної нестабільності. Серед основних викликів варто виділити: зроста-

ючу волатильність світових ринків енергоносіїв, яка безпосередньо впливає на собівартість виробництва та тарифну політику; посилення геополітичних ризиків, зумовлених тривалою військовою агресією проти України; періодичні порушення логістичних ланцюгів, включно з обмеженням роботи морських портів та транспортної інфраструктури; значні коливання валютного курсу під впливом як ринкових, так і надзвичайних факторів; а також структурні дисбаланси національної економіки, що історично накопичувалися та стали більш відчутними в умовах кризових явищ [12, с. 192].

Для забезпечення стійкості та зміцнення економічної безпеки держава має адаптувати антиінфляційну політику до цих динамічних умов, поєднуючи класичні інструменти монетарного регулювання з новими, більш гнучкими та оперативними заходами. Це передбачає посилення координації між фіскальною та монетарною політикою, підтримку критичної інфраструктури та стратегічних секторів, удосконалення механізмів прогнозування інфляційних процесів, а також розширення програм стимулювання інвестицій та підтримки бізнесу. Лише комплексний, адаптивний і стратегічно вивірений підхід здатний забезпечити стримування інфляційних ризиків і створити підґрунтя для сталого економічного розвитку України [2, с. 15].

Антиінфляційна політика є одним із ключових елементів системи економічної безпеки України, особливо в умовах нестабільності, що посилюється зовнішніми шоками та внутрішніми структурними дисбалансами. Вона відіграє важливу роль у забезпеченні стійкості фінансової системи, формуванні прогнозованого макроекономічного середовища та створенні сприятливих умов для довгострокових інвестицій. У період воєнних викликів та післявоєнного відновлення значення ефективної антиінфляційної політики лише зростає, оскільки саме вона дозволяє стримувати цінові коливання, підтримувати купівельну спроможність громадян і запобігати соціальній напрузі [2, с. 12].

Раціональне поєднання монетарних, фіскальних та адміністративних інструментів дає можливість державі оперативно реагувати на макроекономічні зміни та мінімізувати інфляційні ризики. Національний банк України, використовуючи режим інфляційного таргетування, підвищення або зниження облікової ставки та інші регуляторні механізми, забезпечує контроль над грошово-кредитною сферою [5]. Уряд, своєю чергою, реалізує виважену бюджетну політику,

стримує дефіцит, удосконалює систему державних видатків та впроваджує інструменти підтримки вразливих груп населення, не провокуючи надмірного тиску на ціни. Адміністративні заходи, такі як моніторинг критичних ринків, протидія монополізації та розвиток конкуренції, доповнюють комплексну антиінфляційну стратегію.

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

У сучасному глобалізованому світі антиінфляційна політика виступає не лише засобом підтримання стабільності цін, але й важливим стратегічним інструментом захисту економічного суверенітету України. В умовах посилення зовнішніх шоків, геополітичної нестабільності та воєнної агресії, контроль над інфляційними процесами набуває особливого значення для забезпечення стійкості національної фінансової системи та недопущення подальшого послаблення економічної безпеки держави. Ефективна антиінфляційна політика створює передумови для інтеграції України в європейський економічний простір, оскільки стабільність цін є однією з ключових вимог до країн, що прагнуть структурно зблизитися з ринками ЄС. Вона зміцнює довіру міжнародних партнерів, інвесторів та фінансових інституцій, що особливо важливо в умовах підвищених ризиків і необхідності залучення зовнішньої підтримки для відновлення економіки.

У контексті загроз економічній безпеці — таких як енергетична залежність, руйнування виробничої інфраструктури, зниження платоспроможності населення, дефіцит державних фінансів і валютні коливання — роль антиінфляційної політики стає визначальною у стратегічному плануванні. Вона забезпечує передбачуваність макроекономічного середовища, підтримує фінансову стабільність та формує основу для стійкого розвитку держави навіть у періоди кризових викликів. Саме тому антиінфляційна політика розглядається на сьогодні як ключовий елемент системи економічної безпеки України, що має забезпечити захист національних інтересів, економічну стійкість та поступальний рух держави шляхом відновлення, модернізації та інтеграції у сучасний глобальний економічний простір.

Література:

1. Дзюблюк О. Ефективність режиму інфляційного таргетування як основи монетарної політики в умовах кризових явищ в економіці. Вісник економіки. 2021. Вип. 3. С. 20—40.
2. Жукова А.М., Шабалдас Н.В. Вплив бюджетного дефіциту на фінансову безпеку Украї-

ни. Інвестиції: практика та досвід. 2021, № 23. С. 11—16.

3. Заволока Ю.М., Сідненко М.В., Івко А.В. Інфляційні процеси як наслідок глобалізації світової економіки. Інвестиції: практика та досвід. 2021. № 5. С. 33—39.

4. Коваленко В.В., Сергєєва О.С. Облікова ставка як інструмент регулювання інфляції в умовах невизначеності та ризику. ВІСНИК ХНТУ. Управління та адміністрування. 2022. № 3 (82). С. 97—102.

5. Офіційний сайт Національного банку України. Система електронних платежів. // URL: https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=53859 (дата звернення: 23 лютого 2025)

6. Петришин А.П., Мацьків Г.В., Ксьонжик І.В. Монетарна політика держави в контексті забезпечення фінансово-економічної стабільності. "Young Scientist". 2022. № 11. С. 95—102.

7. Шелудько С.А. Емпіричні ознаки домінування немонетарних чинників у інфляційних процесах в Україні. Науковий вісник Одеського національного економічного університету. 2021. Вип. № 7—8. С. 62—68.

8. Beland, Daniel. Cantillon, Bea. Greve, Bent. Hick, Rod and Moreira, Amilcar. State of the Art Understanding the Inflation and Social Policy Nexus. Social Policy & Society (2024) 23:1, 149—162.

9. Berisha, E. and Sewak, D. Gharehgozli. Inflation and income inequality: does the level of income inequality matter? Appl. Econ., 55 (37) (2023), pp. 4319—4330.

10. Gurer, E. and Weichenrieder, A. Pro-rich inflation in Europe: Implications for the measurement of inequality. Ger. Econ. Rev., 21 (1) (2020), pp. 107—138.

11. Hurd, Michael, and Rohwedder, Susann. 2024. "Inflation and Economic Security of the Older Population." MRDRC WP. 1—34 p.

12. Samuelson, Paul and Solow, Robert Analytical Aspects of Anti-Inflation Policy. The American Economic Review, May, 1960, Vol. 50, No. 2, pp. 177—194.

13. Stiglitz, J.E. and Regmi, I. The causes of and responses to today's inflation. Ind. Corp. Chang., 32 (2) (2023), pp. 336—385.

14. Weber, I.M. and Wasner, E. Sellers' inflation, profits and conflict: why can large firms hike prices in an emergency? Rev. Keynes. Econ., 11 (2) (2023), pp. 183—213.

References:

1. Dzyublyuk, O. (2021), "The effectiveness of the inflation targeting regime as a basis for mo-

netary policy in conditions of crisis phenomena in the economy", Bulletin of Economics, vol. 3, pp. 20—40.

2. Zhukova, L. and Shabaladas, N. (2021), "The impact of the budget deficit on the financial security of Ukraine", Investments: practice and experience, vol. 23, pp. 11—16.

3. Zavaloka, Y. Sidnenko, M. and Ivko, A. (2021), "Inflationary processes as a consequence of the globalization of the world economy", Investments: practice and experience, vol. 5, pp. 33—39.

4. Kovalenko, V. and Sergeeva, O. (2022), "The discount rate as a tool for regulating inflation in conditions of uncertainty and risk", Bulletin of KhNTU. Management and administration, vol. 3 (82), pp. 97—102.

5. National Bank of Ukraine (2024), "Electronic payments system", available at: https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=53859 (Accessed 23 February, 2025)

6. Petryshyn, L. Matskiv, G. and Ksyonzhyk, I. (2022), "Monetary policy of the state in the context of ensuring financial and economic stability", "Young Scientist", vol. 11, pp. 95—102.

7. Sheludko, S. (2021), "Empirical signs of the dominance of non-monetary factors in inflationary processes in Ukraine", Scientific Bulletin of the Odessa National Economic University, vol. 7—8, pp. 62—68.

8. Beland, Daniel. Cantillon, Bea. Greve, Bent. Hick, Rod and Moreira, Amilcar. (2024), "State of the Art Understanding the Inflation and Social Policy Nexus", Social Policy & Society, vol. 23:1, pp. 149—162.

9. Berisha, E. and Sewak, D. (2023), "Gharehgozli. Inflation and income inequality: does the level of income inequality matter? ", Appl. Econ., vol. 55 (37), pp. 4319—4330.

10. Gurer, E. and Weichenrieder, A. (2020), "Pro-rich inflation in Europe: Implications for the measurement of inequality", Ger. Econ. Rev., vol. 21 (1), pp. 107—138.

11. Hurd, M. and Rohwedder, S. (2024), "Inflation and Economic Security of the Older Population", MRDRC WP, vol. 1, pp. 1—34.

12. Samuelson, P. and Solow, R. (1960), "Analytical Aspects of Anti-Inflation Policy", The American Economic Review, vol. 50, pp. 177—194.

13. Stiglitz, J. and Regmi, I. (2023), "The causes of and responses to today's inflation", Ind. Corp. Chang., vol. 32 (2), pp. 336—385.

14. Weber, I. and Wasner, E. (2023), "Sellers' inflation, profits and conflict: why can large firms hike prices in an emergency? ", Rev. Keynes. Econ., vol. 11 (2), pp. 183—213.

Стаття надійшла до редакції 22.11.2025 р.